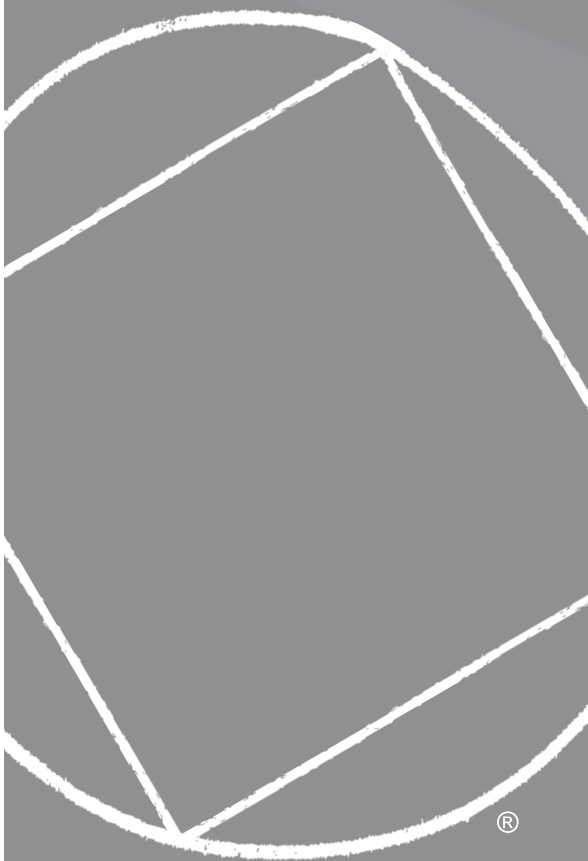

IP Nr. 24-PL

Pieniądze mają znaczenie Samowystarczalność w NA

„Każda grupa NA
powinna być...”

„... samowystarczalna finansowo i nie powinna przyjmować dotacji z zewnątrz”

– Tradycja Siódma

Historia opowiada o tym, jak we wczesnych latach Anonimowych Narkomanów ktoś zobaczył jednego z członków-założycieli grzebiącego w śmieciach przed Biurem Służb NA. Kiedy został zapytany, co robi, odpowiedział, że szuka butelek, które będzie mógł oddać do skupu, aby zarobić na wysyłkę listu z odpowiedzią do jednego z członków NA z Alaski. Każdy komitet służb NA z pewnością spotkał się w pewnym momencie z tą prostą prawdą: indywidualny wysiłek naszych członków wnosi bardzo dużo, jednakże sama dobra wola nie wyśle listu z Kalifornii na Alaskę, z Brukseli do St. Petersburga czy z Teheranu do Dubaju.

Ta historia ilustruje dwa sposoby zbierania składek, o których mówi nasza Siódma Tradycja. Z jednej strony wnosimy swoją część poprzez poświęcanie czasu i energii: pojawiajemy się na mityngach regularnie, biorąc czynny udział, dzieląc się z nowoprzybyłymi, kiedy tylko możemy. Nasza nadzieja oraz zamiary są ważne, lecz liczy się to, co *robimy*. Wdrażamy się w służby oraz w sponsorowanie. Poświęcamy się szczerze dla innych bez oczekiwania czegokolwiek w zamian. Kulturowanie naszej wdzięczności w praktyce, poprzez wspieranie Anonimowych Narkomanów, nadaje prawdziwego znaczenia naszemu przeświadczeniu, że „możemy zachować to, co mamy, jedynie poprzez dzielenie się tym z innymi”.

„Nasza nadzieja oraz zamiary są ważne,
lecz liczy się to, co robimy.”

Z drugiej strony dajemy pieniądze, aby pomóc opłacić służby, które utrzymują NA przy życiu oraz pomagają Wspólnocie wzrastać. Oba te rodzaje datków są ważne; faktem jest, że większość z naszych członków daje od siebie czas, energię oraz pieniądze, natomiast w tej ulotce skupiamy się szczególnie na finansowym aspekcie naszego wkładu. Nasze grupy udostępniają w czasie mityngu koszyk, czapkę, pudełko lub tacę, aby umożliwić uzależnionym wrzucenie pieniędzy.¹ Datki, które wrzucamy do koszyka, pomagają nam w tym, aby drzwi naszych mityngów pozostały otwarte oraz abyśmy mogli stworzyć przyjemną atmosferę dla roztrzęsionego nowoprzybyłego, stojącego na parkingu, debatującego, czy udać się na mityng, czy nie. Pieniądze, które trafiają do naszych struktur służb, pomagają przekazywać różnym uzależnionym z naszych społeczności oraz z całego świata, że jest nadzieja. Podobnie jak nasze osobiste koszty – jedzenie, czynsz i tym podobne, wzrastają z roku na rok, kwota pieniędzy potrzebna, aby zapewnić te podstawowe służby NA ciągle wzrasta, tym bardziej gdy nasza Wspólnota rozwija się, a my szukamy dalszych sposobów na to, aby sięgać do uzależnionych.

Możemy zorientować się, że pewni członkowie dają mniej, inni z kolei więcej, a my sami zastanawiamy się, jaka jest „właściwa” kwota. Stosowanie sprawiedliwego podziału nie oznacza, że każdy wrzuca tę samą kwotę; to znaczy, że każdy z nas daje tyle, ile może, biorąc pod uwagę to, ile sam posiada. Gdy nasze życie polepsza się jako wynik naszego zdrowienia, często odkrywamy, że możemy pozwolić sobie na to, aby wrzucić więcej. Może czujemy się niekomfortowo, gdy uświadamiamy sobie, że napój czy przekąska, które kupiliśmy w drodze na mityng, okazują się kosztować dwu lub trzykrotnie więcej, niż wrzucamy do kapelusza. Po rozważeniu, co jest dla nas najbardziej wartościowe, decydujemy, aby wrzucać do koszyka więcej, jeśli tylko możemy. Czy posiadamy dużo, czy mało, finansując struktury służb,

¹ W tej ulotce będziemy używać słowa „koszyk”, odnosząc się do wszystkich metod, których grupy mogą używać do zbiórki pieniędzy.

przejawiamy swoją wiarę, która pomaga nam porzucić niektóre z naszych lęków. Takie działanie przypomina nam, że tak długo, jak nasze duchowe potrzeby zostają zaspokojone, życiowe problemy to tylko kwestia wygody. Wierzmy, że moc naszej Siły Wyższej będzie ujawniać się poprzez nasze zbiorowe sumienie.

„... aby ułatwić nasz główny cel...” – Koncepcja Jedenasta

Nieustannie cytowany fragment z Tekstu Podstawowego mówi, że „Nowoprzybyły jest najważniejszą osobą na każdym mityngu, ponieważ możemy zachować to, co mamy, jedynie poprzez dzielenie się tym z innymi”. Nasze grupy wprowadzają tę ideę w życie na wiele różnych sposobów. Dla przykładu: mityng się kończy, nowoprzybyły rozmawia z kilkoma członkami grupy i jeden z nich pyta go, czy ma już Tekst Podstawowy. Nowoprzybyły może odpowiedzieć pytająco, ile ta książka kosztuje, lub stwierdzić „Kupię sobie jedną w przyszłym tygodniu”. Pozostali członkowie uśmiechając się, wręczają nowoprzybyłemu książkę, który mruczy coś o tym, że odda za nią następnym razem. Odpowiedź grupy jest prosta: „Po prostu wracaj na mityngi, a pewnego dnia Ty również będziesz mógł kupić książkę innemu nowoprzybyłemu”.

„Nowoprzybyły jest najważniejszą osobą na każdym mityngu, ponieważ możemy zachować to, co mamy, jedynie poprzez dzielenie się tym z innymi”.

Praktykowanie samowystarczalności w NA nie oznacza zwyczajnie, że każdy płaci na swój indywidualny sposób; odpłacamy się Wspólnocie, nie tylko troszcząc się o siebie wzajemnie, lecz również umożliwiając nowo-

przybyłemu odnaleźć zdrowienie. Wielu z nas słyszało w wypowiedziach na mityngu stwierdzenie: „nawet gdybym pozostawał czysty przez lata, nigdy nie zdolam odplacić NA za wolność, która została mi tutaj dana”. W naszym uzależnieniu wszystko, czego dokonaliśmy, zostało nam odebrane i pozostała pustka. W NA uczymy się, jak to jest być dawcami, i odkrywamy, że dawanie nas wypełnia. Z początku czuliśmy, że mamy obowiązek, aby zwrócić to, co dano nam całkowicie za darmo, lecz z biegiem czasu stajemy się zmotywowani czymś więcej niż tylko perspektywicznym pragnieniem. Zaczynamy widzieć szerszy obraz tego, czym NA może być i czego może dokonać.

Członkowie, którzy trafili do NA przed nami, postarali się, abyśmy mogli odnaleźć tu swoją własną drogę. Starali się, aby drzwi mityngu zawsze były otwarte, składali datki do koszyka, aby utrzymać infolinię NA, rozwieszać plakaty, kupować literaturę oraz rozwieszać tabliczki informacyjne w instytucjach, aby dzielić się posłaniem NA. Teraz mamy tę możliwość, tak samo jak odpowiedzialność, aby dać innym uzależnionym szansę na usłyszenie naszego posłania. Nasze datki finansowe pomagają opłacać służby na każdym poziomie: lokalne wysiłki w niesieniu posłania, wspieranie okręgowych oraz światowych służb przez regiony, co nie oznacza tylko wspierania istniejących społeczności NA, lecz również zapewnianie dostępu do NA w nowych miejscach. Wysiłki w tłumaczeniach, darmowa lub dotowana literatura, warsztaty nt. rozwoju Wspólnoty – wszystkie te służby przeprowadzane są w imieniu NA jako całości, by zapewnić efektywne niesienie posłania uzależnionym, którzy wciąż jeszcze cierpią na całym świecie.

Większość z nas czuje się współodpowiedzialna za akcje prowadzone w imieniu NA i chce je w większym lub mniejszym stopniu współtworzyć. Poświęcanie swojego czasu oraz pieniędzy dla NA daje nam możliwość uzewnętrzniania tych uczuć w konkretny sposób oraz wzmacnia naszą duchową więź ze strukturami służb

oraz z programem. Koncepcja Druga przypomina nam, że w kontekście służb to na grupach „spoczywa ostateczna odpowiedzialność i to one są najwyższym autorytetem”. Na przykład: mogliśmy uczestniczyć w mityngu, gdzie koszyk był podawany dwukrotnie, ponieważ za pierwszym razem nie została uzbierana wystarczająca kwota na pokrycie kosztów wynajmu lokalu, i widzieliśmy członków, którzy grzebali w portfelach jeszcze głębiej. Kiedy istnieje przejrzyste połączenie pomiędzy pieniędzmi, które wrzucamy do koszyka, a potrzebami NA, wielu z nas jest skłonnych wrzucić więcej. Ostatecznie NA należy do nas, a jej dobra kondycja zależy od naszych wysiłków. Zaczęliśmy uświadamiać sobie, że nie powinniśmy czekać, aż któryś z poziomów służb zacznie cierpieć, zanim zaczniemy ofiarować datki.

Istnieje duchowa satysfakcja, która przejawia się, gdy szczerze wspieramy Wspólnotę, która uratowała nam życie. Dajemy to, co możemy, wiedząc, że nasz wkład stanie się częścią globalnego wysiłku NA, aby dzielić się zdrowieniem.

Tu znajdują się pytania, które możemy sobie zadać odnośnie do naszych dobrowolnych datków w NA.

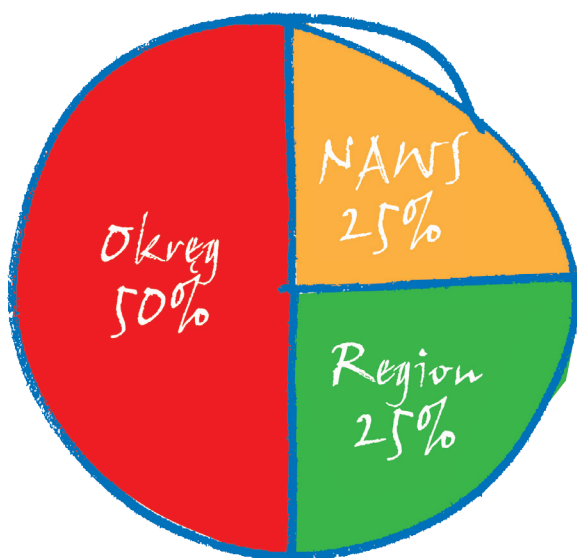
- ⊕ Jak dużo wrzucaliśmy do kapelusza, gdy mieliśmy trzydziestodniowy okres czystości? Ile w pierwszym roku? Teraz?
- ⊕ Jak zmieniła się nasza sytuacja finansowa, odkąd zdrowiejemy?
- ⊕ Czy sposób, w jaki wydajemy nasze pieniądze, uwzględnia to, co jest dla nas wartościowe?
- ⊕ Czy nasze grupy posiadają pieniądze, których potrzebują, by działać płynnie? Czy nasze grupy wysyłają pieniądze na wyższe szczeble służb?
- ⊕ Co więcej można zrobić, aby pomóc w realizacji naszego głównego celu na każdym poziomie służb, jeśli będą pieniądze?
- ⊕ Co więcej możemy zrobić, aby pomóc innym, w sposób, w jaki pomogło nam NA?

„... i powinny być zarządzane odpowiedzialnie”. – Koncepcja Jedenasta

Na każdym poziomie służb w NA prędzej czy później możemy zmierzyć się z wyzwaniem, gdy musimy wykonywać nasze zadania przy ograniczonym budżecie. Na przykład lokalny komitet służb NA spodziewa się, że wpływy z akredytacji na zbliżającym się zlocie uzupełnią niezbędne rezerwy. Jednakże pogoda pogarsza się, co utrudnia przybycie wielu członkom; w wyniku tego zyski ze zlotu są o wiele mniejsze, niż zakładano. Ze względu na cenę hotelu oraz inne poniesione koszty zlot stracił pieniądze. W wyniku niezrealizowanych rezerw zamówienia na literaturę uległy zmniejszeniu lub zostało wydrukowanych mniej list mityngowych. Zaufani służebni spierają się, w jaki sposób taka sytuacja mogłaby zostać lepiej rozwiązana lub jak można wykorzystać tę skromną ilość pieniędzy, która pozostała. Może zająć miesiące, a nawet lata, aby wydobrzeć po tak dużej stracie.

Scenariusz stawia pytanie zarówno o źródła dochodów w NA, jak również o odpowiedzialne zarządzanie tymi środkami. Pieniądze, z których opłacane są służby NA, pochodzą zarówno z dobrowolnych datków naszych członków, jak również pozyskiwane są poprzez organizację imprez, sprzedaż gadżetów oraz literatury. Są momenty, w których nasze wysiłki, aby zebrać pieniądze, w ten czy inny sposób, zaczynają odbiegać od naszej głównej zasady bezinteresownej pomocy jednego uzależnionemu drugiemu uzależnionemu. W przyływie entuzjazmu i kreatywności wymyślamy czasami sposoby na zbiórki pieniędzy lub imprezy organizowane w celu zgromadzenia środków, które mają niewiele lub nic wspólnego z naszym głównym celem i w związku z tym nie są dla nas odpowiednie. Sumienie grupy to narzędzie, dzięki któremu możemy te sprawy poukładać i odnaleźć odpowiedni balans.

Możemy zmagać się z powyższymi problemami o wiele rzadziej, jeśli nasze wpływy będą stałe i przewidywalne. Nasze komitety służb będą wtedy miały większą możliwość, aby bardziej praktycznie rozporządzać realnym budżetem oraz zapewniać solidniejszą i wydajniejszą służbę niesienia naszego posłania. Jeżeli zbieramy wystarczającą ilość pieniędzy w naszej grupie, a nasze grupy przekazują środki bezpośrednio na każdy poziom służb, stabilizujemy nasze służby i zapewniamy bardziej niezawodną aktywność w oczach naszych społeczności. W naszych strukturach służb umiejętność planowania oraz trzymania się wyznaczonego kursu nie zależy od czynników, które są poza naszą kontrolą. Mowa tu o okolicznościach takich jak: ilość ludzi biorących udział w naszych imprezach czy ilość osób, które kupią T-shirt. Wolne od presji generowania dużych przychodów, nasze imprezy mogą swobodnie skupiać się wokół celebrowania czystości oraz dzielenia się naszym posłaniem.

Jednakże stabilność naszych środków jest tylko jedną stroną medalu. Dbanie o to, co posiadamy, jest również ważną częścią samowystarczalności w NA. Nasze zasoby są ograniczone, dlatego muszą być wykorzystywane mądrze. Jeśli chcemy, aby nasze struktury służb działały skutecznie, musimy zapewnić im pieniądze, które są równie niezbędne do realizacji ich celów, jak czas i energia potrzebne do wykonania pracy. Pieniądze, które przekazujemy do struktur służb, nie należą do żadnego z komitetów czy podkomitetów, należą do NA. Nasze koncepcje przypominają nam: „Kiedy wszystkie szczeble naszej struktury otrzymują finansowe wsparcie od grup, więzi wzajemnej odpowiedzialności zacieśniają się” (treść Koncepcji Jedenastej). To nasze zadanie, jako członków, aby upewnić się, że nasze środki rozporządzane są odpowiedzialnie: ustanawianie priorytetów naszych potrzeb, wyszukiwanie rozsądnych finansowo form wypełniania służby, wybieranie sposobnych i wykwalifikowanych zaufanych służebnych, kładzenie nacisku na odpowiedzialność pod kątem prezentowania przejrzystych raportów finansowych oraz zachęcanie naszych grup do nieprzechowywania dużych sum pieniędzy. Nasza Koncepcja Jedenasta mówi, jak ważne jest odpowiedzialne zarządzanie środkami NA. Kiedy praktykujemy swoje odpowiedzialności jako poszczególni członkowie, wzmacniamy więzi, które nas łączą. Widzimy, że składane przez nas datki mają znaczenie, i pozostajemy w kontakcie ze strukturą służb, bez względu na to, czy posiadają środki, aby funkcjonować, czy nie.

Ostatecznie zasada samowystarczalności we Wspólnocie Anonimowych Narkomanów, która została wyrażona w Tradycji Siódmej, gwarantuje nam możliwość niesienia posłania na naszych własnych zasadach. Opracowanie naszej Koncepcji Drugiej przejrzyste określa naszą odpowiedzialność za finansowanie służb, które służą wypełnianiu naszego głównego celu: „Grupy, tworząc strukturę służb do wykonywania określonych zadań, są tym samym odpowiedzialne za dostarczanie odpowiednich środków”. Nasze grupy fi-

nansują strukturę służb na każdym poziomie, dlatego możemy pozostać wolni od wszelkich zewnętrznych wpływów oraz kontroli. Nie przyjmujemy żadnych dotacji z zewnątrz NA; wszystko ma swoją cenę.

Samowystarczalność w NA to nic innego jak dbanie o dar, którym zostaliśmy obdarowani: wolność od czynnego uzależnienia oraz możliwość odnalezienia nowej drogi życia.

„Wspólnie możemy pomóc uczynić zdrowienie dostępnym dla każdego uzależnionego, który szuka ukojenia od koszmaru, jakim jest uzależnienie”.

Sposoby wnoszenia wkładu

- ⊗ Bądź obecny i witaj nowoprzybyłych!
- ⊗ Posprzątaj salę, ustaw krzesła, opróżnij kosz. Gdy opuszczamy miejsce, w którym odbywa się mityng, powinniśmy zostawić je tak samo czyste, jak wtedy gdy przyszliśmy, bądź bardziej czyste.
- ⊗ Poświęcaj czas i energię, bądź inne zasoby, których Twoja grupa lub komitet służb aktualnie potrzebuje.
- ⊗ Wrzucaj pieniądze do koszyka na mityngu, na który uczęszczasz. Niezależnie czy są to dolary, funty, euro czy jakakolwiek inna waluta, pamiętaj, że z biegiem czasu ich wartość prawdopodobnie maleje.
- ⊗ Postanów wpłacać określoną sumę pieniędzy na grupę bądź kupuj literaturę z okazji obchodzenia przez Ciebie swoich rocznic. Możesz też przelać datki do NAWS za każdy czysty rok lub stosować obie formy.
- ⊗ Składaj datki na każdy poziom struktury służb.
- ⊗ Ustanów automatyczny comiesięczny przelew dla Służb Światowych za pomocą strony www.na.org.
- ⊗ Niektórzy członkowie zapisują dla NA pewną sumę w testamencie lub pozostawiają w spadku, bądź też składają datki ku czci pamięci zmarłych uzależnionych członków.
- ⊗ Bądź pomocny.

Aby uzyskać informacje, na co grupa przeznaczają pieniądze, zajrzyj do ulotki IP Nr. 28 Finansowanie służb NA.

Copyright © 2016 by
Narcotics Anonymous World Services, Inc.
Wszystkie prawa zastrzeżone

World Service Office
PO Box 9999
Van Nuys, CA 91409 USA
T 818.773.9999
F 818.700.0700
Website: www.na.org

World Service Office–Canada
Mississauga, Ontario

World Service Office–Europe
Brussels, Belgium
T +32/2/646 6012

World Service Office–Iran
Tehran, Iran
www.na-iran.org

Tłumaczenie literatury zaaprobowanej
przez Konferencję NA.

Narcotics Anonymous, , , , i The NA Way
są znakami zastrzeżonymi
Narcotics Anonymous World Services, Incorporated.

ISBN 978-1-63380-112-7 • Polish • 12/16

WSO Catalog Item No. PL-3124